

τῇ «Νέα Ἐφημερίδι» περὶ τῶν δικαιοτάτων παραπόνων τῶν οἰνοπωλῶν Ἀργούς, οὐστίνας ἔννοεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ φορολογήσῃ δι., διὰ τε τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου φόρου· καὶ ἔπρεπε πλέον νὰ παρέμβῃ ὁ κ. Πλατούτσας, διὰ νὰ μὴ γίνῃ τὸ κακὸ αὐτό.

Σήμερον πρὸ τοῦ καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Διευθυντοῦ, ἡρωϊκὸς φονεὺς γάτας, ἐπέταξε τὸ πτώμα τῆς θρασυτάτης ἑξω· τῇ μέσῃ τοῦ δρόμου, τοῦ κεντρικωτέρου δρόμου. Καὶ ἐπενοῦσαν αἱ ἀμαξαὶ ἐπάνω της· ὡς ἀηδὲς τὸ θέαμα καὶ ἄξιον τιμωρίας!

Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον Telephone παρέλαβεν ἐκ Πατρῶν διὰ Λονδίνου 2,625 βαρέλια καὶ 19,434 κιβώτια σταφιδοκάρπου ἐκ λιτρῶν 2,273,892.

— Ὁ ἐν Πειραιεὶ πρόξενος τῶν Κάτω Χωρῶν γνωστοποιεῖ ὅτι αἱ προσελύσεις ἐκ Σμύρνης καὶ Συρίας ἔσονται τοῦ λοιποῦ ἐλεύθεραι εἰς λιμένας τῶν Κάτω Χωρῶν.

— Ὁ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένος τῇ Γαλλίᾳ γνωστοποιεῖ ὅτι τὸ ἀγγελθὲν ἠλεκτρικὸν συνέδριον ἐν Παρισίοις διὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ἀνεβλήθη διὰ τὴν 2 Ἀπριλίου 1884.

ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἀφ' οὗτου ἐγένετο ὑποχρεωτικὴ ἡ στρατεύσις, τὸ πρόβλημα τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης πάσης χώρας ἀνέκαθεν ἐτέθη εἰς ὡς ἐξ ὠρισμένου πληθυσμοῦ νὰ ἐξαχθῇ ὅσον τὸ δυνατόν πολυαριθμότερος στρατός· νὰ μειωθῇ εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ἐλαχίστην ἡ δαπάνη τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χρήματος ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τελείαν σύνταξιν τοῦ στρατοῦ· νὰ καταστῇ ὅσον τὸ δυνατόν εὐχερεστερά

ἡ μετάθασις ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ βίου εἰς τὸν στρατιωτικὸν καὶ τάναντα.

Τὸ πρόβλημα εἶχε λυθῇ ἐντελέστατα καὶ ἀπλούστατα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων διὰ τῆς στρατιωτικῆς τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐφήδων ἀγωγῆς. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι παρεσκεύαζον μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου τὸν μέλλοντα πολίτην καὶ τὸν μέλλοντα μαχητὴν. Ἐθεώρουν ὅτι ἡ ἀσκήσις τοῦ σώματος ἦτο ὁμοίως σπουδαιότατος ὡς ἡ ἀσκήσις τοῦ πνεύματος. Εἶχον τὴν μεγαλοφυῆ ἰδέαν ὅτι τὸ παιδίον ἀνήκεν εἰς τὴν πολιτείαν μόνον καὶ μόνον διότι πρῶτιστο νὰ μετὰσχῃ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἀμύνης τῆς χώρας.

* *

Τοῦτο τὸ πρόβλημα ἀπαραλλάκτως ἦτο καὶ εἶνε τεθειμένον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς καὶ διὰ πάντα τὰ νεώτερα ἔθνη. Ἀλλὰ τί ἔπραξε, τί πράττει ἡ Ἑλλὰς; Ἄν ὅπου ἔστησε τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας αὐτῆς εἶχε στήσῃ καὶ τὰ ὅρια τῶν πόθων της· ἂν οὐδὲ μιᾶς γάστρας ἑλληνικὸν χῶμα ἐγκαταλίμπανε πλέον εἰς τὸν πολέμιόν της ἀλλὰ ἦνοιγεν, ἐξέτεινεν ὡς ἀγκάλην τὴν γαλανὴν γραμμὴν τῶν συνόρων της καὶ τὸ περιελαμβάνεν ὅλον ὅπως φυτεῖται τὰς πολεμικὰς της δάφνας· ἂν ἐβλεπε πρὸ αὐτῆς διαγεγλωσσαν ἐνὸς αἰῶνος ἀνέφελον εἰρήνην, τότε ἠδύνατο νὰ εἴπῃ: «Διατί νὰ ἐξαντλῶμαι μάτην εἰς πολεμικὰς παρασκευάς; ὁ παρασημοφορηθεὶς πολεμιστὴς μετὰ τὸ στρατόπεδον πρέπει νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ τῆς οἰκογενείας του· ὁ ἀρχιτέκτων ἀφ' οὗ ἔκτισε στερροὺς τοὺς τοίχους πρέπει νὰ διακοσμήσῃ ἐσωτερικῶς τὸ οἰκοδόμημα. Μετὰ τοὺς θριάμβους μου θ' ἀναμορφώσω ἐσωτερικῶς τὴν χώραν μου.

Ἄλλ' ἡ Ἑλλὰς ἦτις ὡς μόνον ἀπολογίαν αὐτῆς διατί δὲν προώδευσεν ἐσωτερικῶς ἐπὶ πεντηκονταεταίαν ἔχει ὅτι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε νὰ τὴν καταδιβώσῃ ἡ μεγάλη ἰδέα ὥφειλε νὰ κοιμηθῇ αὐτὸν τὸν κακοήθη ὕπνον τῆς στρα-

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 368)

Τὸ φῶς πίπτον ἐπὶ τῆς ξανθῆς τῆς κόμης ἀνεδείκνυνεν αὐτὴν ὡραιότεραν. Καὶ ὁ Γάστων σιωπηρῶς θαυμάζων τοὺς χρυσοὺς ἐκείνους βοστρύχους τοὺς πίπτοντας ἐπὶ τοῦ λευκοτάτου τραχήλου της, ἐφλέγετο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐπιθυμίας νὰ τὴν σφίγῃ εἰς τὰς ἀγκάλας του. Κατὰ τὰς δέκα ἀπεχαιρέτα τὴν μαρκησίαν, ἐσφιγγεν ἀδελφικῶς τὴν χεῖρα τῆς Κλαίρης, καὶ διηρθύνετο πρὸς πολυτελές τι μέγαρον, ἵνα χορεύσῃ μέχρι τῆς πρωίας. Τὸ θέρος, ὅλοι ἐπτερεύγιζον μέχρι τῆς Νορμανδίας ἐν μιᾷ ἰδιοκτησίᾳ τῆς μαρκησίας· διότι καὶ αὕτη, πιστὴ εἰς τὸν κατὰ τῶν χωρικῶν

θυμὸν τοῦ συζύγου της, δὲν εἶχε πατήσῃ ποτε μέχρι τοῦδε τὸν πόδα της εἰς τὸ Μπελιέ. Ἐκεῖ ὁ Γάστων ἦτο καθολοκληρίαν εὐτυχῆς· ἔτρεχε τὰ δάση ἐφιππος μετὰ τὴν Κλαίρην καὶ τὸν Ὀκταβίον, μεθύνων ἐκ τοῦ καθαροῦ ἀέρος, ἐνῶ ἡ μαρκησία ἀνεκάτανε τὰ ἀρχεῖα τῆς οἰκογενείας διὰ νὰ εὕρῃ νέα ἔγγραφα χρήσιμα εἰς τὴν δίκην τῆς Ἀγγλίας.

Ἐπρόκειτο περὶ σπουδαίου ποσοῦ, κληροῖστηθέντος τῷ κυρίῳ Μπελιέ διὰ διαθήκης. Οἱ ἄγγλοι διημερισθήτησαν τὸ κύρος τῆς διαθήκης, καὶ οἱ δικηγόροι τῶν δύο μερῶν, εἰσέλθοντες ἐν τῇ ὑποθέσει, ὡς οἱ πολιτικοὶ εἰς κεφαλὴ τυριοῦ, ἐπλούτιζον παρεκτείνοντες τὴν δίκην. Τὴν δίκην, τὴν ὁποίαν ὁ μαρκησίος ἤρχισεν ἀπὸ φιλαυτίαν, καὶ ἡ χώρα του ἐξηκολούθησεν ἐκ συμφέροντος, διότι ἡ περιουσία τοῦ κ. Μπελιέ εἶχε σοβαρῶς ἐλλαττωθῇ ἀπὸ τῆς τρέλλαις του καὶ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας κληρονομία παρίστανε τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς κληρονομίας τῶν δύο παιδιῶν. Ἡ προσωπικὴ τῆς μαρκησίας περιουσία ἦτο ἀρκετὰ καλὴ, ἀλλὰ μόλις ἐπάρκει εἰς τὰ βάρη τοῦ καθημερινοῦ βίου. Ἡ κυρία Μπελιέ ἐγένετο ἀντίδικος, ἂν καὶ ἐσυγαίνετο τὰς δίκας, διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν περιουσίαν τοῦ Ὀκταβίου καὶ τῆς Κλαίρης. Καὶ βυθισμένη ἐν τῷ ὠκεανῷ ἐγγράφων, ἀλληλογραφοῦσα διαρκῶς μετὰ τῶν δικηγόρων της, ἀπέκτισε λαμπρὰς νομικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐξήλεον πολλοὶ διδάκτορες τῆς νομικῆς.

Ἦτο πεπεισμένη περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης της. Καὶ

τιωτικῆς ἀκηδεΐας; Ἡ μεγάλη ἰδέα! Καὶ μὲ τί ἐπρόκειτο, πρὸς Θεοῦ, νὰ πραγματωθῇ ἡ μεγάλη αὐτὴ ἰδέα; Μὲ τὰς μεγάλας λέξεις; Ἐλήφθη ποτὲ μέριμνα νὰ συνταχθῇ ἡ Ἑλλάς στρατιωτικῶς ἐπαξίως τοῦ προσώπου ὅπερ ἤξiou νὰ διαδραματίσῃ; Ἐσκέφθη ποτὲ νὰ ἐξαγάγῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πολυαριθμότερον στρατὸν ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς; Καὶ ἄφ' οὗ δὲν ἐσκέφθη περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς, ἐσκέφθη καὶ μίαν στιγμὴν περὶ τοῦ ποιοῦ αὐτοῦ;

*

ὦ! βέβαια! διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὸν νομοθέτην, περὶ τῶν τοῦ πολέμου μεριμνῶντα, ὁ Ἕλλην γεννᾶται εἰκοσι καὶ ἐνὸς ἐτῶν. Μόνον ἄφ' ἧς στιγμῆς ἐκδυθῇ καὶ πετάξῃ εἰς μίαν γωνίαν μετὰ τῆς ἐνδυμασίας καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ πολίτου καὶ χωθῇ στρατιώτης ἐντὸς τῆς πλατείας καὶ ἀκόμῃς πολυπτύχου στολῆς τοῦ νεοσυλλέκτου, τότε μόνον ἀποφασίζουν καὶ οἱ δύο νὰ τὸν παρατηρήσουν κατὰ πρόσωπον. Μόνον ἄφ' ἧς στιγμῆς γίνεται ἀντικείμενον τῆς αὐστηρότητός των, γίνεται καὶ ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς των· ἐν τούτοις, ὁ νεοσύλλεκτος οὗτος ἐζήσῃ εἰκοσι ἔτη· πῶς τὰ ἐζήσῃ; πῶς τὰ μετεχειρίσθῃ; ὁ τέως βίος του, ἡ ἀγωγὴ του, ἡ ἐκπαίδευσίς του, τὸν ἐπλησίαζον πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς κατατάξεως ἢ τὸν ἀπεμάκρυνον ἀπ' αὐτῆς; ἐκάστη ἡμέρα του τὸν παρειαύριζε κατὰλληλον ἢ ἀκατάλληλον καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς διὰ νὰ φρουρήσῃ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος του; ὁ ὑπουργὸς καὶ ὁ νομοθέτης ἀδιαφοροῦσιν ἐντελῶς· θεωροῦσιν αὐτὸν ἐντελῶς κατεργασμένον, ἔτοιμον ὑπὸ τῆς ἡλικίας διὰ νὰ τὸν κατασκευάσωσι στρατιώτην, ὡς ὁ καλοποδοποιὸς τὸ κούτσουρον πρὸς κατασκευὴν καλοποδίου.

*

Ἀπαξ μόνον ἐλήφθη μέριμνα περὶ τοῦ στρατιώτου πρὸ τῆς κατατάξεώς του. Ὁ Κουμουνδούρος χάριν δοκιμῆς ἠθέλησεν νὰ γυμνάσῃ μίαν ἡλικίαν· οἱ ὀξυδερκεῖς παρατηρηταί

τοῦ μέλλοντος τὸν ἐμυκτήρισαν τὸν παρέδωσαν εἰς τὸν περιγελῶν τοῦ κοινού, ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα ἐπέτυχε· ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ὄπλον δὲν εἶνε βαρὺ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἑλληνόπαϊδος· ὅτι δύναται οὗτος ν' ἀρχίσῃ ὦν ἀνὴρ ὦν παιδίον ἔτι· τὸ πνεῦμα εἶχε ἀναπτρωθῇ τότε, ἡ πειθαρχία τῶν μαθητῶν εἶχε στερωθῇ· οἱ γυμνασθέντες τότε μαθηταὶ ἐνθυμούνται μὲ συγκίνησιν τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθ' ἃς ἡ ἰδέα τῆς πατρίδος εἶχεν εἰσπνεύσει πλήρως ζωῆς εἰς τὰ σχολεῖα εἶχε καθάρει αὐτὰ ἀπὸ τοῦ εὐρώτος τῆς σχολαστικότητος, ὅστις τὰ ὑποδόσκει.

*

Ἐκτοτε τὸ πρᾶγμα ἐγκατελείφθη. Καὶ μόνον ἄφ' οὗ ὁ κίνδυνος ἐκτύπησε τὴν θύραν μας, ἄφ' οὗ κατενοήθη ἡ ἀνάγκη ὅτι πρέπει διὰ πάντος μέσου νὰ γεινώμεν πολλοὶ διὰ νὰ ὑπερασπίσωμεν τὸ μέλλον μας καὶ τὸ παρὸν μας, μόνις κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον τῆς βουλῆς ἐψηφίσθη ὁ νόμος τῆς στρατιωτικῆς τῶν παίδων ἐκπαίδευσως. Ἀλλ' ἐψηφίσθη, φαίνεται, καὶ αὐτὸς διὰ νὰ γελάσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας, διὰ νὰ ἐκσπάσωσι κερικοὶ τὴν φιλοπατρίαν των εἰς λέξεις ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ποῖον ἄλλον νόμον δὲν ἐξετέλεσαμεν ἐν ὅλῃ τῇ εὐρύτῃ κατεπειγόντως; Μόνον αὐτὸν, τὸν μὴ ἔχοντα σκοπὸν τὴν φορολογίαν ἀλλὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, τὸν ἐμυκνίσσαμεν, τὸν ἐγελοιοποιήσαμεν τὸν περὶωρίσαμεν νὰ ἐφαρμοσθῇ μόνον ἐν Ἀθήναις. Νομίζετε ἴσως ὅτι δὲν ὑπάρχει βία; ὅτι ἔχομεν καιρὸν;

* *

ὦ! οὐδὲν, οὐδὲν μᾶλλον ἐπεῖγον τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου. Δὲν βλέπετε πῶς ἐργάζονται οἱ ἄλλοι; Δὲν βλέπετε ὅτι ἡ Γαλλία ἐπέβαλε τὴν στρατιωτικὴν ἀγωγὴν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς; Ἐκεῖνη ἔχει ν' ἀντιπαλαίσῃ μὲ κολοσιαίαν δύναμιν θὰ μοῦ εἴπῃ τις. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ν' ἀντιπαραταχθῶμεν κατὰ μικροτέρων; Ἐκεῖνη ἔχει νὰ διεκδικήσῃ δύο ἐπαρχίας. Ποῖος σὰς εἶπεν ὅτι ἡ

ἐπειδὴ καὶ οἱ ἰδιόκοι τῆς ὑπεστήριζον τὴν πεποιθήσιν αὐτὴν ἡ Κλαίρη γενικῶς ἐνομίζετο ὅτι θὰ ἔφερεν εἰς ἐκείνον, ὅστις θὰ εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ τῇ ἄρῃ, δύο στρογγυλὰ ἑκατομύρια φράγκων ὡς προίκα. Εἶχεν ἤδη ζητηθῇ εἰς γάμον ἀπὸ ἀνθρώπους ἀνήκοντας εἰς τὴν ὑψηλοτέραν ἀριστοκρατίαν καὶ ἔχοντας μεγάλην περιουσίαν. Ἀπεποιήθη. Ἡ μαρκησία ἀνήσυχος ἠρώτησε τὴν κόρην τῆς περὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀποποιήσεώς της, καὶ ἡ Κλαίρη ἀνευ δισταγμοῦ ἐπληροφόρησε τὴν μητέρα τῆς περὶ τῶν δεσμῶν οἵτινες τὴν συνήνουν μὲ τὸν δοῦκα τοῦ Βλιγνύ.

Ἡ κυρία Μπωλιὲ πολὺ ὀλίγον νῦ χαριστήθη ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς συμφωνίας. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶχε πολὺ ἐπιμάνους ἰδέας περὶ τῶν μεταξὺ ἐξαδέλφων γάμων, ἔκρινε καὶ τὸν Γάστωνα μετὰ μοναδικῆς διορατικότητος. Τὸν ἐβλεπεν ἐλαφρὸν καὶ ἄστατον, ἀξιόν· ἀγαπήσῃ θερμὰ, ἀλλ' ἀνάξιον ν' ἀγαπᾷ διαρκῶς. Ἐν τούτοις δὲν ἐζήτησε νὰ παραπείσῃ τὴν κόρην τῆς.

Ἐγνώριζε τὸν φοβερὸν ἰσχυρογνώμονα χαρακτῆρα τῆς Κλαίρης καὶ ἤξευρε πολὺ καλῶς, ὅτι τίποτε ἐν τῷ κόσμῳ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ διαλύσῃ δεσμοὺς, οὗς ἐκουσίως συνῆψε. Ἐπὶ πλέον δὲ ἡ μαρκησία ἐκολακεῖτο ἐκ τοῦ γάμου τούτου, ὅστις εἰσήγε πάλιν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ τῆς τὸ ὠραῖον ὄνομα τοῦ Βλιγνύ, τὸ ὁποῖον αὐτὴ, νυμφευμένη, εἶχεν ἐγκαταλίπει. Ὑπεδέχθη λοιπὸν πολὺ καλὰ τὸν ἀνέψιόν της τῆς καὶ μὴ δυνάμεν νὰ τὸν μεταχειρισθῇ καλ-

λίτερον τοῦ ὅσον τὸν εἶχε μέχρι τούδε, ἐξηκολούθει νὰ τὸν θεωρῇ ὡς ἀληθινὸν υἱόν της.

Ἐνῷ δ' ἐγίνοντο ὅλα αὐτὰ, ὁ δοῦξ προεβιάσθη εἰς γραμματεὰ τῆς ἐν Πετρουπόλει πρεσβείας. Καὶ ἐκ συμφώνου ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν τὸν γάμον εἰς τὴν πρώτην ἄδειαν, ἢν ἤθελε λάβει ὁ νεαρὸς διπλωμάτης. Ἡ πρώτη ἀδεία ἐδόθη μετὰ ἐξ μηνῶν.

Ὁ Γάστων ἤλθε εἰς Παρίσιους, ἀλλὰ δι' ὅκτῳ ἡμέρας μόνον. Ἦτο ἐπιφορτισμένος μ' ἐμπιστευτικὴν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν ὁ πρέσβυς δὲν ἠθέλησε νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν τύχην τῶν ταχυδρομείων.

Ὁκτῶ ἡμέραι! Μπορούσαν σὲ ὅκτῳ μέραις νὰ κάμουν γάμο; Δὲν ἦτο ἀρκετὴ ἡ προθεσμία οὔτε διὰ νὰ δημοσιευθοῦν αἱ προκηρύξεις. Ὁ νεαρὸς δοῦξ ἐφάνη πολὺ τρυφερός διὰ τὴν Κλαίρην, ἀλλ' ἡ τρυφερότης του αὐτὴ ἐπεσκιάζετο ἀπὸ νέφος ἐλαφρότητος, ὅπερ ἀντετίθετο πρὸς τὸν σχεδὸν εὐσεβῆ ἐρωτὰ τοῦ τῆς ἄλλοτε.

Ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ Γάστων εἶχε συγχρωτισθῇ μετὰ τῆς ρωσικῆς κοινωνίας, τῆς πλέον διεφθαρμένης τῶν κοινωνιῶν, καὶ ἐπανήρχετο μὲ ὅλως διαφορετικὰς ἰδέας ἐπὶ τοῦ ἐρωτός. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἐκφρασίς τοῦ προσώπου του εἶχε μετριασθῇ, ὅπως καὶ τὰ αἰσθήματά του. Τὰ χαρακτηριστικά του εἶχον λάβει ἐκφρασίς τινα σκληρότητας. Ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ μετώπου του, τοῦ ἄλλοτε τόσο καθαροῦ, ὡς εἰ ἔχνης ἀκλυσίας. Ἡ Κλαίρη δὲν εἶδεν ἢ δὲν ἤθελε

Θράκη και ἡ Μακεδονία δὲν ζυγίζουσιν ἑκατοντάκις βαρύτερον ἐν τῇ πλάστιγγι τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου ἢ ὅτι ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λοραίνῃ διὰ τὴν Γαλλίαν; Ἀλλ' ἡ Γαλλία ἡ ὁποία δύναται δι' ἐπιστρατείας, ἀμυφωνάξῃ ἡ ἀνάγκη νὰ παρατάξῃ ὠπλισμένους, γεγυμνασμένους ἀξιωματικούς στρατιώτας, τόσους, ὅσοι εἴμεθα μὲν ὅλοι οἱ τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦντες, ἡ Γαλλία ἐργάζεται μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ περισκέψεως, καὶ ἡμεῖς, τῶν ὁποίων ἡ στρατιωτικὴ δύναμις καταφεύγει ἐντὸς τῶν φύλλων τῶν καταστίχων τῶν στρατιωτικῶν ἀρτοποιείων, ἡμεῖς μένομεν ἀδρανεῖς, ὡς νὰ εἴμεθα μύωπες, κουλοὶ, γωλοὶ, σπασμένοι, μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὡς νὰ εἴχομεν τὸ οἰκτρὸν δικαίωμα νὰ εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι τῆς στρατεύσεως ἕνεκα πρῶτης.

* *

Πρέπει ἀνευ βραδύτητος ὁ περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως νόμος νὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ σπουδῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, εἰσεύρετε καὶ διατί ἄλλο; διὰ νὰ διορθωθῇ ἐν σφάλμα, διὰ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ μονοετής θητεία. Ὅτε ἐψηφίσθη ὁ νόμος οὗτος ἐτίθετο ὡς βάσις ὅτι θὰ εἴχομεν στρατὸν γεγυμνασμένον τοῦλάχιστον ὡς πρότερον· ἀλλὰ θὰ ἐκάμναμεν οἰκονομίας διότι θὰ ἐτρέφομεν μόνον ἐν ἔτος τὸν στρατιώτην ἀντὶ δύο, καὶ θὰ ἐδοθηῖμεν τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν βιομηχανίαν διότι μόνον ἐπὶ ἐν ἔτος θὰ ἡρπάζομεν τὸ ἄροτρον καὶ τὸ ἐργαλεῖον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ γεωργοῦ· ἀλλ' ἦτο ὑπὲρ πᾶσαν συζήτησιν ὅτι θὰ εἴχομεν στρατὸν· διότι οὐδέποτε βεβαίως ἐσκέφθη τις σπουδαίως νὰ ἐλευθερώσῃ ἐπὶ ἐν ἔτος τὰς χεῖρας τοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ γεωργοῦ διὰ νὰ δεσμεύσῃ τὰς χεῖρας τῆς Ἑλλάδος.

Λοιπὸν, εἰλικρινῶς, νομίζετε ὅτι ἔχομεν στρατὸν; πιστεύετε ὅτι εἰς 40 ἡμέρας γυμνασίων, καὶ 320 ἡμέρων, ἀγχαρειῶν, φρουρήσεων εἰς τραπέζας καὶ φυλακὰς, καὶ στιλβώσεων ὑποδημάτων καὶ ψωνίσεων ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀχθοφορίας ὑπὲρ τῶν ἀξιοματικῶν, πιστεύετε ὅτι εἰς ὑπαξιωματικούς

με τιμωρίας, με ὕβρεις, με ὠθήσεις καὶ με τὸ «πάρ' ὁ διάβολος τὸν πατέρα σου» δύναται νὰ κατασκευάσῃ μονοκόμματον στρατιώτην, τὸν σκαϊότατον, τὸν ἀκαμπτότατον νεοσύλλεκτον; Ἄν τὸ πιστεύετε, λάβετε τὸν κόπον καὶ ὑπάγετε νὰ τοὺς ἴδῃτε. Ἐρωτήσατε ἀπογυμνασθέντας στρατιώτας, ἐρωτήσατέ τους τί ἰδέαν ἔχουν περὶ ἑαυτῶν.

Πῶς; τοιοῦτος εἶνε ὁ στρατὸς ἐφ' οὗ τὰ ἔθνη στηρίζουν τὰς ἐλπίδας των, τὸ μέλλον των, τὴν ζωὴν των; Πρέπει τελειωτικῶς καὶ εἰλικρινῶς νὰ λυθῇ καὶ ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων τὸ πρόβλημα τὸ λυθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων· πρέπει τὸ σχολεῖον νὰ ἐργασθῇ διὰ τὸν στρατιώτην· πρέπει ὁ ὑποσχογὸς τῆς παιδείας καὶ τῶν στρατιωτικῶν νὰ συμμοχθῶσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας: ὁ πρῶτος νὰ παρασκευάσῃ ὑλικὸν πολὺ τὴν ποσότητα καὶ ἀρίστον τὴν ποιότητα διὰ τὸν ἕτερον.

* *

Μέχρι τῆς ἀποφοιτήσεως ἀπὸ τοῦ Σχολαρχείου ὁ μαθητὴς δέον νὰ ᾔνῃ ἀπογεγυμνασμένος· ἀνὰ ὑποθέσωμεν αὐτὸν κατὰ μέσον ὅρον δεκατριῶν ἐτῶν. Ἀλλὰ ἡ στρατιωτικὴ τοῦ παιδεύσει; πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους. Διότι ἕως τότε ὅσον καὶ ἂν γυμνασθῇ, δὲν θὰ ἀποκτήσῃ πατὲρ τὸν σθεναρὸν ἐκείνον χαρακτήρα τὸν ἀποκτώμενον μετὰ τῆς ἥβης ὅταν ἐργεταὶ ἡ δύναμις. Ἐως τότε δὲν θὰ γνωρίσῃ τὸ ἀληθὲς πυροβόλον, οὔτε τοὺς ἀληθεῖς κόπους. Πρέπει νὰ διαταχθῶσι γυμνάσια κανονικὰ καὶ περιδικὰ διὰ τοὺς δεκατριετείς ἀποφοίτους τοῦ Σχολαρχείου μέχρι τῶν ὑποκειμένων εἰς στρατολογίαν. Ὅ,τι δὲν γίνεται τώρα διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιώτας, πρέπει νὰ γίνεταί τότε καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας ἀκόμη στρατιώτας. Νὰ ἐπιβάλλωνται γυμνάσια εἰς τοὺς ἐφθόβους, νὰ συγκαλῶνται οὗτοι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δι' ἐπιθεωρήσεις, μακρὰς πορείας, νὰ σκληραγωγῶνται μετὰ τὸ πυροβόλον, μετὰ τὸν σάκκον ἐπ' ὤμων. Πρέπει νὰ συμπληρωθῇ, νὰ συνεχισθῇ ἄχρι τέ-

II

νὰ ἴδῃ αὐτὰς τὰς μεταβολάς. Ἠγάπα πάντοτε τὸν δοῦκα καὶ εἶχεν ἀπεριόριστον πρὸς αὐτὸν πεποίθησιν. Αἱ ἐκ μέρους τοῦ Γάστanos ἐπιστολαί, κατ' ἀρχὰς συχνόταται, ἀπέβησαν σπανιώτεραι. Περιεῖχον δὲ πάντοτε διαμαρτυρήσεις ἐρώσεως καρδίας καὶ ἐὰν τοῦ ἐπίστευέ τις, ὑπέφερε φρικτὰ διότι παρενεβάλλοντο τόσα καὶ τόσα ἐμπόδια εἰς τὴν εὐτυχίαν του. Ἀλλὰ δὲν ὠμίλει πλέον περὶ ἐπανόδου καὶ δύο ἔτη εἶχον παρέλθει ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς θυγατρὸς τῆς ἡ κυρία Μπωλιὲ εἶχε κλείσει τὰς αἰθούσας τῆς κατὰ τοὺς δύο παρελθόντας χειμῶνας. Ἡ Κλαίρη ἤθελε ν' ἀποφεύγῃ τὰς ἐνοχλήσεις τῶν μνηστήρων, οἵτινες δὲν ἀπεθαρρύνοντο ποτε εἰς τὸ νὰ ζητῶσιν τὴν χεῖρά της. Ὁ Ὀκτάβιος ἐξηκολούθει τὰς σπουδὰς του, καὶ ἡ μαρκησία ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐδυθίζετο περισσότερον ἐντὸς τῶν ἐγγράφων τῆς ἀτελειώτου δίκης της. Ὅταν ἤλθεν ἡ ἀνοιξὶς ἡ Κλαίρη ἕνεκα μιᾶς ἐκ τῶν συνήθων αὐτῇ ἰδιοτροπιῶν, ἠθέλησε νὰ ἐπισκερθῇ τὸ Μπωλιέ, τὸ ὅποιον ὁ πατὴρ της κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του, εἶχε θέσει εἰς ἀπαγόρευσιν. Ἡ μαρκησία μὴ δυναμένη ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς θυγατρὸς της καὶ θέλουσα νὰ τὴν διασκεδάσῃ συνήνεσεν εἰς τὴν μετοίκησιν αὐτῇ.

Καὶ ἕνεκα τούτου μίαν ὥραϊαν ὀκτωβριανὴν ἡμέραν συναντήσαμεν τὸν νεαρὸν μαρκήσιον μετὰ τὸ ὄπλον ἐπ' ὤμου καὶ κολουθούμενον ὑπὸ τοῦ σκύλου του εἰς τὰ δάση τοῦ κυρίου Δερβλάυ.

Τὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ μαρκήσιος ἐπανήρχετο πρὸς τὸ φρούριον φορτωμένος, ἡ κυρία Μπωλιέ καὶ ἡ Κλαίρη καθήμεναι ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ ἀπελάμβανον τῆς καλλονῆς τῆς ἥδη τελειωνούσης ἡμέρας. Ἀπὸ τὰ μεγάλα παραθύρα ὁ ἥλιος εἰσερχόμενος ἐλευθέρως παρεῖχε λάμψιν ἐξαιρετικὴν εἰς τὸν μαυρισμένον χρυσὸν τῶν πλαισίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὕψοντο μεδιῶντες ἡ σοβαροὶ οἱ πρόγονοι μετὰ τὰς ὀλοχρῆσους στολάς των. Τὰ ἐπιπλα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ' κατεσκευασμένου ἐκ ξύλου γλυπτοῦ, ἦσαν σκεπασμένα ἀπὸ ταπετσαρίαν, παριστάνουσιν τὰς μεταμορφώσεις τοῦ Ὁβιδίου. Εὐρὺ ἀλεξήνεμον ἐκ βελούδου τῆς Γενεύης περιεκύκλου τὸ μέγαλον ἀνάκλιτρον, ἐφ' οὗ ἐκάθητο ἡ μαρκησία, πλέκουσα μετὰ πολλὴν προσοχὴν μαλλίνους σκούφους διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ.

Ἡ κυρία Μπωλιέ τότε εἶγεν ὑπερβῇ τὸ τεσσαρακοστὸν τῆς ἡλικίας της ἔτος. Τὸ σοβαρὸν καὶ γλυκὺ πρόσωπόν της ἐστεφανοῦτο ὑπὸ κόμης σχεδὸν λευκῆς, ἥτις τῇ παρεῖχεν ἀριστοκρατικὴν ὄψιν. Οἱ μαῦροι καὶ πλήρεις μελαγχολίας ὀφθαλμοὶ της ἔφερον ἀκόμη τὰ ἴχνη τῶν δακρύων, ἅτινα πρὸ ὀλίγου εἶχε χύσει κρυφίως. Κάτισχνος καὶ λεπτοφυὴς ἦτο τόσο φιλάσθετος, ὥστε μετὰ ὅλην τὴν θερμότητα τῆς ἡμέρας μέγα σάλιον ἐκάλυπτε τοὺς κομφοὺς πόδας της, ὑποδεδεμένους μικρὰ ἐκ μαύρου βελούδου ὑποδηματάκια.

(ἀκολουθεῖ)

λους· ἡ ἀγωγή τοῦ σώματος καὶ τῆς θελήσεως.
Νὰ γίνη πᾶν ὅ,τι δὲν γίνεται τώρα. Μονον τότε θὰ ἔχω-
μεν νεότητα πολεμικὴν, γενεὰν γενναίαν.

* *

Καὶ περὶ ἀναζωπυρώσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας φρονήματος
ἐλήφθη ποτε καμμία φροντίς; Ποῦ εἶνε τὰ πατριωτικά μας
ποιήματα, τὰ πατριωτικά μας ἀναγνώσματα, αἱ πατριω-
τικαὶ μας εἰκόνες, αἱ φέρουσαι, ἐγκαυθιδρύνουσαι τὴν πατρί-
δα ὑπὸ πᾶσαν στέγην; Μὲ τί ἐλήφθη ποτε φροντίς νὰ ἐξα-
σθῇ τὸ αἶσθημα τῆς ἀφοσίωσεως, τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς
θυσίας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, νὰ μετενεχθῇ καρδία ἀπὸ τοῦ
θυλακίου ὑπὸ τὸν ἀριστερόν μαςτόν; «Ἄν ἡμεῖς δὲν ἔχωμεν
τίποτε, ἂν παρουσιαζώμεθα μὲ κενὰς τὰς χεῖρας, δὲν γί-
νεται τὸ ἴδιον παντοῦ. Ἐν Γαλλίᾳ π. χ. ἐκδίδεται *Βιβλιο-
θήκη τῆς Γαλλικῆς Νεολαίας*, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας
τῆς δημοκρατικῆς ἐκπαιδεύσεως πρόεδρον ἐχούσης τὸν πε-
ριώνυμον *Henri Martin*· καὶ δημοσιεύει ἔργα ὅλα διαλε-
κτὰ ἕνα καὶ ἕνα, ὅλα προορισμὸν ἔχοντα ν' ἀντηχῶσι
μέχρι τοῦ βάθους τῶν καρδιῶν, νὰ δονήσουν καὶ τὰς ἀπα-
θεστέρas ἀκόμη χορδὰς· πρὸ δεκαπέντε μοῖς ἡμερῶν εἰς
τοῦ; ἀρκετοῦ; τόμους τῆς *Βιβλιοθήκης* ταύτης προστετέθη-
σαν καὶ οἱ ἐξῆς: *Τὰ ἐθνικὰ ἄσματα* (μὲ εἰκόνας), *Ἱστορία*
τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας (μὲ εἰκόνας), *Ἄλλοτε καὶ σήμε-
ρον, χωρικοὶ καὶ ἐργάται* (μὲ εἰκόνας), *Ἱστορία τῆς Ἐπα-
ναστάσεως, τῆς Ὑπατείας καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας* (μὲ εἰ-
κόνας), *Διὰ μέσου τῆς ζωῆς* (ἐκλογή ἀναγνωσμάτων.)

Εἰς τὴν φοβερὰν ταύτην ὑπόνομον, ἀνταξίαν ἀνθυπόνο-
μον παρατκευάζει ἡ Γερμανία διὰ βιβλίων, ἄσμάτων κτλ.
Παντοῦ, παντοῦ ἐργάζονται πυρετωδῶς ἀπὸ τὴν μάζαν αὐ-
τὴν, ἡ ὁποία λέγεται λαὸς, νὰ ζυμώσουν, νὰ πλασούν ἀλη-
θινούς πολίτας. Ἐν ᾧ ὀπλίζουν τὴν χειρὰ των ὀπλίζουν καὶ
τὸ πνεῦμά των καὶ τὴν καρδίαν των. Γεμίζουν τὴν κεφα-
λή των μὲ φυσίγκια καὶ τὸ στῆθος των μὲ πυρτίδα. Καὶ
οἱ Ρουμῶνοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἀκόμη ἐργάζονται. Ἡμεῖς δὲ
τί κάμνομεν; Τί κάμνουν τὰ ἔθνη ὅταν παρακμάζουν, ὅταν
δὲν ἔχουν στοιχεῖα ζωῆς; Αὐτὰ κάμνομεν.

* *

Ἄλλ' αὐτὰ ἔπρεπε νὰ γίνοντο πρὸ πολλοῦ· τώρα παρῆλ-
θεν ἡ ἐποχὴ τῶν λόγων καὶ ἐπῆλθεν ἡ τῶν πραγμάτων.
Τώρα πρέπει καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ὡς ὁ Κάδμος, νὰ
ἀνατιναῇ ἡ Ἑλλὰς ἄνδρας, πρέπει ὅλοι οἱ δυνάμενοι νὰ
βαστάσωσι τὸ ὄπλον νὰ γυμνασθῶσι, διότι μόνη ἡ ἰδέα καὶ
ἡ φιλοπατρία, ἂν ὑπάρχη καὶ αὐτὴ, δὲν ἀρκεῖ νὰ συγκρο-
τήσῃ στρατὸν γεγυμνασμένον, εἰθισμένον εἰς τοὺς κόπους,
εἰς τὰς μακρὰς πρεΐας, εἰς τὰς στερεΐσεις, ἔχοντα καὶ τὸ
σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν παρσκευασμένα πρὸς πόλεμον.

Πρέπει ὅχι μόνον ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν νὰ μὴ περιορισθῇ
ἡ στρατιωτικὴ παιδείσις, ἀλλὰ πᾶν σχολεῖον τῆς Ἑλλά-
δος νὰ μεταβάλλεται ὥρας τινὰς εἰς στρατόπεδον· πρέπει
νὰ ἀπογυμνασθῇ τελείως ὅλη νέα γενεὰ ἀπὸ τῶν μαθητῶν
τοῦ Σχολαρχείου μέχρι τῶν τελειοφοίτων τοῦ Πανεπιστη-
μίου.

Πρέπει νὰ κερδίσωμεν τὸν καιρὸν τὸν ὅποιον ἐχάσαμεν.
Ἄν ἦνε δυνατόν.

Ἀπόμαχος

ΑΜΑΞΑΙ ΚΑΙ ΡΑΒΔΟΙ

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 13 Σεπτεμβρίου τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»

ἐδημοσιεύθη ἀναφορὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀμαξηλατῶν παρα-
πονουμένων κατὰ τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου ὅτι
αἱ σιδηραὶ ράβδοι τῶν ὁδῶν Κολοκυθοῦς, Πανεπιστημίου
καὶ Πατησίων ἐξέχουσι τῆς ἐπιφανείας πλέον τῶν 6—8
δακτύλων. Ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ οἱ ἀμαξηλάται μέφονται
καὶ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐπὶ ὀλιγωρίᾳ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν
τοῦ καθήκοντος αὐτῆς. Πρὸς ἀναίρεσιν τῆς μομφῆς ταύτης
παρατηροῦμεν ὅτι ὁ δῆμαρχος ἀ) διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6,144
τῆς 20 Ἰουλίου 1883 ἐγγράφου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐ-
σωτερικῶν περὶ κανονικῆς ἐπιχωσεως τῶν σιδηρῶν τοῦ Ἱπ-
ποσιδηροδρόμου κατήγγειλεν ἀπευθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον
τὴν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας παραβᾶσιν τῆς συμβάσεως ὅσον ἀφορᾷ
τὰ ἐξέχοντα σιδηρὰ καὶ ἐζήτησε τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς
συμβάσεως καὶ θεραπείαν τοῦ κακοῦ· β) διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
6402 τῆς 30 Ἰουλίου ε. ε. ἐγγράφου κατήγγειλεν εἰς τὴν
Νομαρχίαν, ὅτι αἱ σιδηραὶ ράβδοι τῆς Ἱπποσιδηροδρομικῆς
γραμμῆς Κολοκυθοῦς ἐξέχουσι ὑπὲρ τὰ 10 ἑκατοστά· ἐπὶ
βλάβῃ τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν ἀμαξῶν· γ) διὰ τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 8,109 τῆς 20 Αὐγούστου ε. ε. ἐγγράφου πρὸς τὸ ὑ-
πουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐζητήσατο οὐ μόνον νὰ διορθωθῇ
τὸ ἄτοπον τῆς ἥδη στρωνυμένης Ἱπποσιδηροδρομικῆς γραμ-
μῆς τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, ἐνθα ἐξέχουσι αἱ ράβδοι, ἀλ-
λὰ καὶ παρακάλεσε νὰ ληρῇ πρόνοια νὰ ἁρθῶσι αἱ ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ Σταδίου σιδηραὶ ράβδοι, αἵτινες διὰ τὴν πυκνότητα
τῆς συγκοινωνίας, καὶ δυσχερείαν μεγάλην εἰς αὐτὴν φέ-
ρουσι καὶ φθορὰν ἀνυπολόγηστον εἰς τὰς ἀμάξας, συνέστησε
δὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν σιδηρῶν ράβδων τῆς ὁδοῦ Κηφισ-
σίας δεξιόθεν οὐτῇ πρὸς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου ὀλίγιστα αἰκο-
δραμαί. Ἐξ ὧν τούτων δεικνύεται ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν
ἡμέλησε τὸ καθήκον τῆς, ἀλλ' ὅτι ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακο-
λουθεῖ νὰ ἐκτελῇ αὐτὸ καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὰς δημοτικάς
ἐκλογὰς φροντίζουσα περὶ τῶν συμφερόντων τῶν δημοτῶν.
Μὴ δυναμένη δὲ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἀπευθείας κατὰ τῆς Ἐ-
ταιρίας τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου, ἐκδίδει ὅσον οὕτω διαμαρ-
τύρησιν κατὰ τοῦ δημοσίου, ὡς μὴ ἐπιτηροῦντος τὴν ἐφαρ-
μογὴν τῆς μετὰ τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου συμ-
βάσεως· ἐπιφυλαττομένη μετὰ τοῦτο νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀ-
νόρθωσιν τῆς ζημίας, ἣν ὑφίσταται καὶ αὐτὸς ὁ δῆμος, ἀ-
ναγκαζόμενος νὰ δαπανήσῃ πλείοτερα πρὸς ἐπισκευὴν καὶ
διατήρησιν τῶν δημοτικῶν ὁδῶν ἢς διασχίζει Ἱπποσιδηρο-
δρομικὴ γραμμή.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Νομαρχίας Ἀθηνῶν.)

ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΣΑΞΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΔΩ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΝ ΜΑΣ)

Δρέσδη, 16 Σεπτεμβρίου

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἔλαβον χώραν ἐν Σαξωνίᾳ ἐκλο-
γαὶ βουλευτικά. Προῦκειτο περὶ ἐκλογῆς πόσων νομίζετε;
28 καὶ μόνον βουλευτῶν, δηλ. τοῦ 1)3 τῆς Βουλῆς. Παρὰ
τοῖς βορείοις τούτοις λαοῖς μάτην ἀναζητεῖ τις νὰ ἐξεγείρῃ
ζῆλον καὶ μανίαν πρὸς τὰ πολιτικά. Τρία ἑκατομμύρια Σα-
ξῶνων ἀποστέλλουσιν 80 μόνον ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Βου-
λὴν καὶ τοὺς κατὰ πᾶσαν ἐξαετίαν μόνον. Κατὰ πᾶν δεύ-
τερον ἔτος ὅμως βουλευτικῆς τινος περιόδου ἐκλέγεται ἐκ
νέου 1)3 μόνον τοῦ βουλευτικοῦ σώματος, οὕτω δὲ καθίστα-